
QUESTIONS OBERTES

RAONS I SENTIMENTS

L'home intenta de definir-ho tot i tendeix a acorralar la realitat perquè s'ajusti al seu pensament. Aquesta actitud, aplicada als guanys materials, ha brillat en fàbriques i laboratoris.

El mal és que, enllaminits pels èxits obtinguts amb les coses tangibles, fa temps que ens esforcem a construir una capsa per a cada sentiment. Si la idea de Déu es pogués expressar amb números! Si la gràcia i la bellesa es poguessin pesar amb unes balances de precisió! En el fons, es tracta d'un desig de simplicitat, ganes de caure pel cantó fàcil. Es veu que ens fa l'efecte que si aconseguim de separar els ingredients barrejats a l'esperit, podrem redactar receptes d'un to elevadíssim i adquirir el producte preparat en algun establiment ideal.

Sembla, però, que sort tenim de la frontera que es va allunyant de nosaltres a mesura que provem d'acostar-nos-hi. I és fortuna rostra, també, el delit amb el qual intentem constantment de passar la ratlla. En aquest afany, amb l'ànima tibant per l'esforç, l'home es presenta sovint sota un dels seus millors aspectes. Després de tot, una fe sincera ha de comptar més amb l'acceptació del misteri que no pas amb el coneixement de la veritat.

Hi ha una mena de perfecció interior que s'esmola amb els dubtes. Estar segur d'alguna cosa equival a parilitzar-la una mica, encara que només sigui per donar-li la quietud de les vitrines on guardem tot allò que ja tenim resolt. Així, doncs, amb les reserves derivades de les reflexions anteriors, podríem dir, per exemple, que és poesia pura no saber ben bé què és la Poesia. — PERE CALDERS